

האם הקב"ה...

1. תלמוד בבלי מסכת מגילה דף יח/א

אסור לספר בשבחו של הקדוש ברוך הוא דאמר רבי אלעזר מאי דכתיב מי ימלא גבורות ה' ישמע כל תהלתו למי נאה למלא גבורות ה' למי שיכול להשמיע כל תהלתו אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן המספר בשבחו של הקדוש ברוך הוא יותר מדאי נעקר מן העולם.

2. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף לג/ב

ההוא דנחית קמיה דרבי תנינא אמר האל הגדול הגבור והנורא והאדיר והעוז והיראי החזק והאמיץ והודאי והנכבד המתין לו עד דסיים כי סיים אמר ליה סיימתניהו לכולהו שבחי דמרך למה לי כולי האי אן הני תלת דאמרינן אי לאו דאמריננהו משה רבינו באורייתא ואתו אנשי כנסת הגדולה ותקניננהו בתפלה לא הוינן יכולין למימר להו ואת אמרת כולי האי ואזלת משל למלך בשר ודם שהיו לו אלף אלפים דינרי זהב והיו מקלסין אותו בשל כסף והלא גנאי הוא לו.

3. אורות קכד

תמיד צריך לזכך את המחשבה, שתהיה ברורה בלא סיגים של דמיונות כוזבים, של פחדי שוא, של תכונות רעות, של העדרים וחסרונות.

עיקר האמונה היא בגדולת שלמות אין-סוף.

שכל מה שנכנס בתוך הלב הרי זה ניצוץ בטל לגמרי לגבי מה שראוי להיות משוער, ומה שראוי להיות משוער אינו עולה כלל בסוג של ביטול לגבי מה שהוא באמת.

4. ספר הכוזרי - מאמר שני אות א - ל

ואשר לתארים השוללים כמו חי ואחד וראשון ואחרון לא תאר בהם האלוה כי אם למען ישולל ממנו הפכס... והאלוה מרומם מעל אלה ואם אנו מתארים אותו בתאר חי אין אנו מכונים בזה כי אם לשלל ממנו תכונות הגופים הדוממים... כמו שמאמרך האבן אינה חכמה לא יתחייב כי תתאר את האבן כנבערה מדעת. וכשם שהאבן עומדת במדרגה נמוכה מכדי שתתאר בחכמה או בבערות כך העצם האלוהי מרומם מכדי שיחולו בו החיים או המות.

אולם העצם האלוהי מרומם מעל כל חבור ופרוד הרי שאין אנו אומרים אחד על האלוה כי אם כדי לשלל ממנו את הרבוי, וכן אנו אומרים עליו ראשון לשלל ממנו את ההתאחרות, לא ליחס לו תחלה. וכן אחרון לשלל ממנו את הכליה...

5. אורות קכד

כל הגדרה באלהות מביאה לידי כפירה, ההגדרה היא אליליות רוחנית, אפילו הגדרת השכל והרצון ואפילו האלהות עצמה ושם אלהים הגדרה היא, ומבלעדי הידיעה העליונה שכל אלה אינם כ-אם הזרחות ניצוציות ממה שלמעלה מהגדרה היו גם הם מביאים לידי כפירה.

6. משנה מסכת כלים פרק כב

(ד) פסא של פלה שנטלו חפוייו, בית שמאי מטמאין, ובית הלל מטמאין. שפאי אומר, אף מלבן של פסא, טמא. פסא שקבעו בערבה, בית שמאי מטמאין, ובית הלל מטמאין. שפאי אומר, אף העשוי בה:

7. אדר היקר עמוד קלד

שהרי אין כלל, אחר הידיעה הברורה המבוכרת, שום ידיעה עצמית לאדם לא רק בחק האלהות כ-אם - בכל מושג.

8. אורות קכד

מתקופה לתקופה הולכת ומתבררת התערובת של אמונת היחוד הטהורה עם מחשכי ההגשמה, ובכל פעם שחלק ידוע מההגשמה נופל - נדמה כאילו האמונה נופלת, ואחר כך מתגלה שלא נפלה האמונה כ-אם נתבררה.

עע

3. אורות קכד

אם אומרים על דבר הטוב או על דבר החסד, המשפט, הגבורה, התפארת, וכל מה שהוא חיים ופאר החיים, או על דבר האמונה והאלהות, - הכל הוא מה שהנשמה כוספת במקוריותה למעלה מן הכל.

4. אורות קכד

...כשם שאולת וחולשה היא להסיח דעת ולסגור עין מהגלוי, מהיפי והעז שבחיי המציאות המוחשית, כך טפשות היא לנער את השכל מן הנטיה אל הנסתר שבמעמקי הנשמה, שאי אפשר מבלעדי זה להכיר כל נשגב, כל מה שהוא למעלה בחיים ובהויה מהחושיים המטומטמים שלנו, שנאטמו מרוב טומאה וצרה.

א4. אורות הקדוש / חלק א / עמוד רלה

רוב בני אדם חיים הם חיים של דמיון. ואין בכחם כלל לחיות חיים של שכל. ובאשר צריכים כל חלקי החיים להיות מתאימים זה לזה, הידיעות של האמונה שלהם הן גם כן ידיעות דמיוניות, לפי אותו הערך של כל ענין החיים שלהם.

ב4. מורה נבוכים ג נא

אבל מי שיחשוב באלוה וירבה לזכרו מבלי חכמה, אבל הוא נמשך אחר קצת דמיון לבד, או נמשך אחר אמונה שמסרה לו זולתו, ללא עיון עצמי- אינו זוכר האלוה באמת ולא חושב עליו - כי הדבר ההוא אשר בדמיונו ואשר יזכור בפיו אינו תואם שום נמצא כלל, אבל הוא דבר בדוי. דמיונו בדה אותו.

4. ספר הכוזרי - מאמר שני אות א - ל

(ב) אמר החבר: כל שמות האלוה הם ספורים ותארים נוספים (על עצמותו) שכלם שאולים מההתפעלויות שהנבראים נפעלים מגזרותיו וממעשיו. כך הוא נקרא רחום כאשר ייטיב לאדם אשר קדם לכן היו אנשים מרחמים עליו בצר לו מיחסים אנו לאלוה רחמים וחמלה אם כי לפי מהותם בנו אין אלה כי אם חלשת הנפש והפעלות טבענו דבר אשר לא יתכן בו ית' כי הוא שופט צדיק הגוזר על האיש האחד עני ועל חברו עשר בלא שתשתנה עצמותו לא מתוך שנתעוררו בו רחמים על האחד ולא מתוך שכעס על חברו ומעין זה אנו מוצאים אפלו בשופטי בני אדם אשר בבוא דברי ריבות לפניהם ישפטו על פי החק ולפי זה יצאו בעלי הדין מלפניהם הללו שמחים כשהם זוכים בדין והללו עצובים כשהם יוצאים חיבים בדין כך האלוה מכנה אצלנו לפי בחינת פעולותיו פעמים בשם אל חנון ורחום ופעמים בשם אל קנוא ונוסם אם כי הוא ית' אינו משתנה מתאר לתאר.